

EPITAPHIUM

IN MEMORIAM DOCTORIS CAROLI TÓTH.

Antik mértékű verseknek méla zenéje
Méltó zengeni őt, sirva dalolni porán.
Római férfiakat követett ő szent kötelesség
Nyílegyenes ívén, mely a magasba suhant.
Hármas pajzs övezé lelkét, mely száz vihar ellen
Bölcs derüsen s dacolón biztos erővel állt:
Isten igazsága, ember joga, földje szerelme,
Értük szüntelenül fáradozott, amíg élt.

És amikor delelőn legszebb ormára elindult
Élete napja, — irigy sors keze lökte le őt.
Sirja fölött virraszt hálásan mind a tanítvány
S a lebukott lobogót új diadalra viszi!

(Szeged.)

JUHÁSZ GYULA.